

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Václava Roučky v právní věci **žalobkyně H.P.T.T., zastoupené JUDr. Janem Adámkem, advokátem, se sídlem Sportovců 4, Cheb**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Karlovarského kraje, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2012, čj. 513/LP/11-7

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2012, čj. 513/LP/11-7 s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 7.800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Jana Adámka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2012, čj. 513/LP/11-7 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Vojtanov (*dále jen „správní orgán I. stupně“*) ze dne 21. 6. 2011, čj. 335/2011 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), kterým bylo rozhodnuto o spáchání správního deliktu podle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), (*dále jen „zákon o obcích“*), kterého se měla dopustit žalobkyně tím, že „dne 5. 2. 2011 v 11:00 hod. prodávala zboží v tržnici v dřevěném stánku

č. 18 a č. 5, umístěném na pozemku p.č. 692/2 v k.ú. Vojtanov, obec Vojtanov, přestože na území obce Vojtanov je možno prodávat zboží a poskytovat služby mimo provozovnu určenou k tomuto účelu kolaudačním rozhodnutím podle zvláštního zákona, výhradně na místech uvedených v nařízení obce č. 1/2010, kterým se vydává tržní řád, čímž se dopustila správního deliktu dle § 58 odst. 4 zákona o obcích.“ Žalobkyni byla uložena pokuta 5.000 Kč a povinnost zaplatit náklady řízení 1.000 Kč. Žalobkyně navrhovala, aby soud zrušil také prvostupňové rozhodnutí a přiznal jí právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Napadené rozhodnutí žalobkyně označila za nezákonné a tvrdila, že jím a řízením, které jeho vydání předcházelo, byla zkrácena na svých právech, proto jej napadala v celém rozsahu.

3. Žalobkyně namítala, že k věci nebyla vyslechnuta, obdržela pouze oznámení o zahájení řízení ze dne 16. 3. 2011, čj. 157/2011, na které reagovala dopisem ze dne 8. 4. 2011, doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 14. 4. 2011, kde požádala o ústní jednání při kterém se do protokolu vyjádří ke skutku, který je jí kladen za vinu. Jejím požadavku správní orgán I. stupně nevyhověl. Nevzal v úvahu skutečnost, že může z důvodu jazykové bariéry bez tlumočníka jen těžko hájit svá základní práva. Čekala, že při ústním jednání uvede vše na pravou míru a prokáže, že se uvedeného jednání nedopustila. Po odeslání dopisu záležitost pustila z hlavy. Správní orgán I. stupně ji o dalším řízení ani úkonech již nevyrozuměl. Následně žalobkyně obdržela rozhodnutí o uložení pokuty, které vycházelo z předchozího zjištění, že měla prodávat v dřevěném stánku č. 5 a č. 18 a byla jí uložena pokuta 5.000 Kč. Proti rozhodnutí se žalobkyně odvolala a v žalobě uvedla celý text svého odvolání. Žalovaný odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

4. Zjištění, z nichž vyšly správní orgány obou stupňů, vycházejí dle žalobkyně ze skutkového stavu, který byl zjištěn zcela v rozporu se zákonem. Jediný kontakt žalobkyně se správními orgány bylo převzetí oznámení o zahájení řízení a později převzetí prvostupňového rozhodnutí. Po oznámení o zahájení řízení správní orgán s žalobkyní nejednal a nevyrozuměl ji, že ve věci probíhá dokazování, neposkytl žalobkyni možnost se před vydáním rozhodnutí se skutkovým stavem seznámit a vyjádřit se k němu. Tím správní orgán porušil § 36 odst. 3 správního řádu. Proto také správní orgán I. stupně nezjistil, že je žalobkyně podnikatelkou evidovanou na Městském úřadě v Chebu IČ 60481439 se sídlem podnikání Františkovy Lázně, Americká 8/73, s oborem činnosti velkoobchod a maloobchod. Živnostenským úřadem má vedenou provozovnu s identifikačním číslem 1002926807 s názvem Tržnice Vojtanov, prodejní místo č. F9 se zahájením činnosti 15. 1. 2011. Tato prodejna se nachází v objektu č.p. 103 (viz výpis ze živnostenského rejstříku). Prodejna je zkolaudována rozhodnutím Městského úřadu Františkovy Lázně čj. SU/00815/06/RE. Žalobkyní provozovaná prodejna tedy splňuje všechny požadavky nařízení obce č. 1/2010, kterým se vydává tržní řád. Žalobkyně prodává zboží pouze v této provozovně. Ve Vojtanově má i další provozovny, jsou to však jen sklady. Jde o provozovny B 11 a B 12 na p.p.č. 691/1. Všechny provozovny má řádně označeny v souladu se živnostenským zákonem (blíže příložený výpis ze Živnostenského rejstříku). Nemá provozovnu č. 5 ani č. 18 na p.p.č. 692/2.

Správní orgán I. stupně nemá žádný přímý ani nepřímý důkaz, že žalobkyně v uvedených dřevěných stáncích prodávala.

5. Dle žalobkyně správní orgán I. stupně svým postupem porušil § 36 odst. 3 správního řádu, podle kterého musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jde o jedno ze základních procesních práv vyplývajících z Listiny základních práv a svobod, resp. obecně práva na spravedlivý proces. Správní orgán I. stupně sice v oznámení o zahájení řízení účastníka poučil, že se účastníci mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí, popřípadě navrhnout jeho doplnění, avšak z dikce § 36 odst. 3 správního řádu je zřejmé, že tato možnost není právní úpravou vnímána tak, že se poskytne při zahájení řízení, jak to učinil správní orgán I. stupně, nýbrž naopak až ve fázi „před vydáním rozhodnutí“, po ukončení zjišťování podkladů pro rozhodnutí. Správní orgán I. stupně tak nesplnil svoji povinnost vyplývající z § 36 odst. 3 správního řádu, když žalobkyni nedal možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ve věci k podkladům rozhodnutí, ačkoliv o to žalobkyně dopisem doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 14. 4. 2011 (viz podací razítko správního orgánu I. stupně) požádala. Porušení uvedeného ustanovení je dle žalobkyně dána již tím, že správní orgán I. stupně účastníku pouze doručí rozhodnutí, z jehož odůvodnění lze vyčíst, jaké důkazy byly provedeny. Taková vada řízení může mít vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ustanovení § 250i odst. 3 o.s.ř.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby a s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí namítal, že je procesně i věcně správné. Uvedl, že správní orgán I. stupně vyšel při svých skutkových závěrech zejména z podkladů vypracovaných Policií ČR, obvodním oddělením Františkovy Lázně, která zjistila a zdokumentovala spáchání správního deliktu žalobkyni a zhotovila podrobnou dokumentaci.

7. Základ argumentace žalobkyně, že jí nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí a byla tím porušena její procesní a základní práva, neobstojí v této konkrétní věci z toho důvodu, že prvostupňové rozhodnutí nebylo prvním úkonem vůči účastníkovi (žalobkyni), ale žalobkyni bylo řádně umožněno se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit. Žalobkyní v odvolání uváděné rozhodnutí NSS ČR SJS 200/2004, čj. 7 A 130/2002-38, se týká situace, kdy prvním úkonem vůči účastníku řízení ve správním řízení zahájeném z vlastního podnětu je až doručení rozhodnutí ve věci. Za této situace je účastník řízení vyloučen z možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění a takový postup nelze odůvodnit zásadou rychlosti řízení. V projednávané věci tomu tak není. Žalobkyni bylo řádně oznámeno zahájení správního řízení, kdy toto byl první úkon správního orgánu vůči žalobkyni. Platné právní předpisy nevylučují, aby správní orgán spojil oznámení o zahájení řízení s výzvou k seznámení se s podklady pro rozhodnutí podle § 36 správního řádu, a to za situace, kdy rozsah shromážděných podkladových materiálů a důkazů je kompletní již v okamžiku zahájení řízení. Správní orgán tedy provedl dokazování listinami a důkazy shromážděnými ve spise a jiné důkazy neprováděl, a to buď z vlastní iniciativy či na základě návrhu účastníků. Pokud tedy nebylo jiných důkazů ani důkazních návrhů ze strany žalobkyně jako účastníka řízení a správní orgán I. stupně jiné dokazování neprováděl, jakož ani žalobkyně jiné důkazy či listiny nezaložila do správního spisu a nepodala své vyjádření,

správní orgán I. stupně nepochybil, pokud opětovně nevyzýval žalobkyni k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Žalobkyni se tak dostalo širokého poučení a správní orgán jí dal prostor k vyjádření se jak k podkladům pro rozhodnutí, tak k samotnému skutkovému základu, tedy k tvrzenému porušení právních předpisů žalobkyní, tehdy účastníku řízení. Správní orgán též zcela transparentně avizoval, že ve věci rozhodne nejdříve 20. den po doručení oznámení o zahájení řízení. To, že žalobkyně tohoto svého práva nevyužila, je věcí žalobkyně a nelze tuto nečinnost žalobkyně přičítat k tíži správních orgánů.

8. Námitka žalobkyně v tom směru, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, též neobstojí. Za situace, kdy skutková zjištění vyplývající ze shromážděných podkladů nebyla jakkoli zpochybněna, neměl správní orgán I. stupně důvod pochybovat o skutkových zjištěních, z těchto podkladů a listin vyplývajících. Tedy pokud předmětem ústního jednání, kterého se žalobkyně domáhala, mělo být pouze vyjádření se žalobkyně jako účastnice řízení, nebylo povinností správního orgánu I. stupně takové jednání nařizovat, pokud byla žalobkyně široce poučena o svých právech a mohla tak sama takové vyjádření podat.

9. K námitce žalobkyně, že správní orgán I. stupně v řízení postupoval rozporu s ustanovením § 7 odst. 2 správního řádu, když v průběhu řízení nepostupoval tak, aby byla zajištěna rovnost dotčených osob, žalovaný uvedl, že podle § 16 odst. 3 správního řádu má každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, právo na tlumočníka, kterého si obstará na své náklady. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, ze žádného úkonu žalobkyně, učiněného v řízení před správním orgánem I. stupně, nevyplývá, že by tento neovládal český jazyk a naopak z jeho vyjádření, že je připraven se ústně vyjádřit k věci vyplývalo, že český jazyk ovládá. Dále pokud podala žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které bylo sepsáno v českém jazyce v první osobě, bez výraznějších gramatických chyb, je zcela zřejmé, že český jazyk ovládá. Spisová dokumentace neobsahuje prohlášení žalobkyně, že český jazyk neovládá, a správní orgán I. stupně tak nebyl povinen v tomto směru činit jakákoli opatření a postupoval zcela v souladu s platnými právními předpisy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

10. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s takovým postupem nevyjádřili k výzvě soudu svůj nesouhlas, soud proto vycházel z fikce jejich souhlasu.

11. Ve skutkově a právně shodné věci zdejší soud již rozhodoval rozsudkem ze dne 28. 6. 2013, čj. 57 A 19/2012-41, ve kterém shledal žalobu důvodnou. V nyní posuzované věci není důvod se od závěrů učiněných v citovaném rozsudku odchýlit, proto soud shledal i tuto žalobu důvodnou.

A) Povinnost nařídit ústní jednání

12. Žalobkyni byla ve správním řízení uložena sankce podle § 58 odst. 4 zákona o obcích, podle něhož *obec může právnícké osobě a fyzické osobě, která je podnikatelem a která porušila povinnost stanovenou právním předpisem obce, uložit pokutu až do výše 200 000 Kč.*

13. Podle § 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (*dále jen „zákon o přestupcích“*) *je přestupkem zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin.* Trestným činem pak je na základě ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník *protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně.*

14. Delikt podle § 58 odst. 4 zákona o obcích není zákonem o přestupcích ani jiným zákonem označen za přestupek a není trestním zákoníkem označen za trestný čin. Delikt podle § 58 odst. 4 zákona o obcích je proto nutné považovat za jiný správní delikt.

15. Řízení o jiných správních deliktech není v České republice právně kodifikováno, na rozdíl od řízení o přestupcích a trestního řízení. Principy, kterými se řízení o jiných správních deliktech řídí, je proto nezbytné dovozovat z obdobné právní úpravy, kterou je právě řízení o přestupcích a řízení trestní.

16. Podle § 147 odst. 1 písm. a) zákona o obcích se na řízení o deliktu podle § 58 odst. 4 zákona o obcích vztahuje správní řád. Podle § 49 odst. 1 věta první správního řádu *ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné.*

17. V případě řízení o deliktu podle § 58 odst. 4 zákona o obcích je proto nutné posoudit, zda bylo či nebylo nutné nařídit ústní jednání. Předně je nezbytné uvést, že žádný zákon nestanoví, že by v tomto řízení bylo nutné nařídit jednání. Je tak nutné se zabývat tím, zda je nařízení jednání v řízení o deliktu podle § 58 odst. 4 zákona o obcích *„nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků“.*

18. V řízení o přestupcích i v řízení trestním je provedení ústního jednání zásadně podmínkou provedení zákonného procesu. Podle § 74 odst. 1 zákona o přestupcích *o přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.* Podle § 2 odst. 11 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád *je jednání před soudy ústní; důkaz výpověďmi svědků, znalců a obviněného se provádí zpravidla tak, že se tyto osoby vyslýchají.*

19. Povinnost nařídit ústní jednání je výrazem ústavní zásady zakotvené v čl. 38 odst. 2 věta první Listiny základních práv a svobod, podle kterého *má každý právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům.*

20. Je-li toto právo zákonodárcem výslovně přiznáno obviněnému v řízení o přestupku a obviněnému v řízení trestném, nelze dospět k jinému závěru, než že toto právo náleží také obviněnému z jiného správního deliktu. Nelze nalézt žádnou oporu pro závěr, že obviněný z jiného správního deliktu má v tomto směru méně práv, než obviněný z přestupku nebo obviněný z trestného činu, když jediným rozlišujícím kritériem je skutečnost, zda zákonodárce to či ono jednání výslovně označil za přestupek, trestný čin, nebo jej ponechal v režimu jiného správního deliktu. Takový úmysl zákonodárce nelze ze žádného právního předpisu vyvodit. V řízení o deliktu podle § 58 odst. 4 zákona o obcích tak bylo nařízení ústního jednání nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv žalobkyně.

21. Na řízení o deliktu podle § 58 odst. 4 zákona o obcích tak bylo analogicky aplikovatelné ustanovení § 74 odst. 1 zákona o přestupcích. V tomto směru je nerozhodné, zda „*skutková zjištění vyplývala či nevyplyvala ze shromážděných podkladů*“, neboť tato skutečnost není rozhodná z hlediska, zda je či není nutné v řízení o jiném správním deliktu nařídit ústní jednání.

22. Žalobkyně v průběhu správního řízení podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 14. 4. 2011 výslovně požádala o nařízení ústního jednání, při kterém se do protokolu vyjádří ke skutku, který je jí kladen za vinu. Žádost žalobkyně zůstala bez reakce správního orgánu I. stupně.

23. Správní orgány pochybily, když v řízení o jiném správním deliktu nenařídily ústní jednání. Tato závažná procesní vada mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť žalobkyni byla nesprávným procesním postupem znemožněna realizace práva na obhajobu a tím možnost kvalifikovaným způsobem ovlivnit zjištění skutečného skutkového stavu, který je nezbytný pro vydání rozhodnutí ve věci.

B) Postup podle § 36 odst. 3 správního řádu

24. Podle § 36 odst. 3 správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*

25. Mezi účastníky sporné skutečnosti se dotýká rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 28.6.2005, čj. 8 As 3/2005-86 (dostupný na www.nssoud.cz), který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v č. 9/2007 s právní větou: „*byl-li účastník správního řízení vyzooměn o tom, že se může vyjádřit k podkladům rozhodnutí a případně učinit procesní návrhy na doplnění dokazování, a to ještě předtím, než správní orgán formálně ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, nicméně z výzvy je nepochybné, kdy bude shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno, a účastník se nemusí seznamovat s podklady před tímto okamžikem, nejde o porušení práva upraveného v § 33 odst. 2 správního řádu (čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod).*“ V případě souzeném Nejvyšším správním soudem „*stavební úřad adresoval zástupci stěžovatelky pozvání k ústnímu jednání ze dne 3. 9. 2003, kterým bylo zároveň oznámeno zahájení řízení, a kterým*

bylo účastníkům řízení sděleno, že mohou své námitky uplatnit nejpozději při ústním jednání s tím, že do podkladů rozhodnutí lze nahlédnout před dnem ústního jednání a při ústním jednání samotném“.

26. V případě žalobkyně bylo v oznámení o zahájení řízení ze dne 16. 3. 2011 uvedeno poučení, že „*před vydáním rozhodnutí mají účastníci řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí (§ 36 správního řádu). Správní orgán v této věci rozhodne nejdříve 20. den po doručení tohoto oznámení prvním účastníku řízení*“. Oznámení o zahájení řízení bylo žalobkyni doručeno dne 28. 3. 2011.

27. Soud dospěl k závěru, že oznámení o zahájení řízení ze dne 16. 3. 2011 nelze považovat za řádnou realizaci ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

28. Uvádí-li žalovaný, že „*platné právní předpisy nevylučují, aby správní orgán spojil oznámení o zahájení řízení s výzvou k seznámení se s podklady pro rozhodnutí podle § 36 správního řádu, a to za situace, kdy rozsah shromážděných podkladových materiálů a důkazů je kompletní již v okamžiku zahájení řízení*“, je nezbytné konstatovat, že z oznámení o zahájení řízení ze dne 16. 3. 2011 nevyplývá, že v okamžiku vydání tohoto oznámení o zahájení řízení měl správní orgán I. stupně rozsah shromážděných podkladových materiálů a důkazů za kompletní. Žalobkyně tudíž nemohla po přečtení oznámení o zahájení řízení nabýt dojmu, že veškeré podklady pro vydání rozhodnutí jsou již součástí spisového materiálu a že správní orgán I. stupně považuje zjišťování skutkového stavu za ukončené. Žalobkyně naopak zcela důvodně předpokládala, že ve věci musí být nejprve nařízeno ústní jednání, jehož se výslovně domáhala (viz žádost doručená 14. 4. 2011), a teprve poté bude ve věci vydáno rozhodnutí. Ač bylo v oznámení o zahájení řízení uvedeno, že „*správní orgán v této věci rozhodne nejdříve 20. den po doručení oznámení*“, nemohla žalobkyně objektivně nabýt dojmu, že shromažďování podkladů může být ukončeno bez nařízení ústního jednání již 20. den po doručení oznámení o zahájení řízení, tj. že je povinna v rámci realizace svých procesních práv do spisového materiálu z důvodu opatrnosti nahlédnout nejpozději tento den. Z oznámení o zahájení řízení ze dne 16. 3. 2011 tak na rozdíl od případu souzeného Nejvyšším správním soudem, kde bylo nařízeno ústní jednání, nebylo nepochybně zřejmé, kdy bude shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno. Proto nelze ani odkazem na citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu dospět k závěru, že nedošlo k porušení ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

29. I toto procesní pochybení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť při absenci nařízení ústního jednání jím byla žalobkyně zcela zbavena možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a tím ovlivnit zjištění skutečného skutkového stavu, který je nezbytný pro vydání rozhodnutí ve věci.

C) Právo na tlumočníka

30. Podle § 16 odst. 3 správního řádu *každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. V řízení o žádosti si žadatel, který není občanem České republiky, obstará tlumočníka na své náklady sám, nestanoví-li zákon jinak.*

31. Žalobkyně v průběhu správního řízení neprohlásila, že neovládá jazyk, jímž se vede řízení, a proto nemohla být zkrácena na svém právu podle § 16 odst. 3 správního řádu.

Závěr

32. Vzhledem k tomu, že byla žaloba důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

33. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif).

34. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činila do 31. 12. 2012 (v době, kdy byly advokátem úkony provedeny) podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 2.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu měl advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč. Odměna advokáta sestává ze dvou úkonů právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci) a jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby), tj. 4.800 Kč (2x2.100 + 2x300). K odměně advokáta bylo připočteno 3.000 Kč za zaplacený soudní poplatek podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Náklady řízení tak činí 7.800 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 28. února 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová